

ЗУЛФИЯ

МЕН ТОНГНИ КУЙЛАЙМАН

„Џизил Ўзбекистон“ ва „Правда Востока“
бирлашган нашриёти
Тошкент—1950

ЗУЛФИЯ

Зулфия Исроилова 1915 йилда Тошкент шаҳрида туғилди. У, ўзбек хотин-қизлар билим юртида ўқиб, та'лим олди. Уша чоғларда мактаб ва пионерлар ҳаётидан ше'рлар ва қўшиқлар ёзди. Унинг ше'рлари техникум деворий газетасидан тез кунда республика газета ва журналларига кўчди. Унинг ше'рлари „Қизил Ўзбекистон“, „Ёш ленинчи“ газеталарида ва ўша вақтда чиқадиган журналларда босила бошлади.

Зулфия Ўзбекистон Фанлар Комитети қошидаги Тил-адабиёт илмий-текишириш институти аспирантурасида та'лим олгандан кейин узлуксиз равишда Ўзбекистон давлат нашриёти бадий адабиёт бўлими бошлиғи бўлиб ишлаб келмоқда.

Зулфиянинг „Ҳаёт варақлари“, „Қизлар қўшиғи“, „Ше'рлар“, „Уни Фарҳод дер эдилар“, „Садоқат, (рус тилида), „Хижрон кунларида“ ва „Хулқар“ номли ше'рлар тўпламлари ўқучилар оmmasига ма'лумдир. У ҳозир қишлоқ врачлари ҳақидаги поэма устида ишлаётир.

Зулфия узоқ йиллик самарали меҳнати учун „Меҳнатда ўрнатган кўрсатгани учун“ ва „1941—1945 йиллар, Улуғ Ватан уруши даврида Шавкатли Меҳнати учун“ медаллари билан мукофотланган.

Шоира Зулфия Москва район Советининг депутатидир.

ЮРТИМНИ КУЙЛАЙМАН

Севимли Ватаним! Эй ҳаёт қадар
Азиз, совет юрти аталган юртим,
Қачон мен дилимга солмайин назар,
Фақат сенинг буюк ишқингни кўрдим.

Нечунким, инсоннинг илк ва сўнг юрти
Таянчи, ташвиши, қувончи тупроқ.
Менинг тупроғимнинг ҳурликдир кўрки,
Тоғдай иқболининг тожлари порлоқ.

Онам сути блан ишқингда ўсдим,
Ниҳол офтобдан топгандай жило,
Зулмат сочвонига бегона кўзим
Олдида сен очдинг ёп-ёруғ дун'ё.

Гўдак тушунчамда ватан деб билдим,
Атрофим ўраган чаман боғингни,
Туганмас меҳрингга ўхшатиб севдим,
Ойга кўзгу бўлган соф булоғингни.

Кўкси ҳазинага бой тоғларингга,
Қараркан ҳавасим тоғлардан ошди,
Қўйнидан отилган шўх ирмоқларга
Куй айтиб ҳур эркин қўшигим тошди.

Пахта водиларнинг севдим мен жондан
Баҳорги латофат, кузги хирмонин.
Хаёлдай кенгликлар, қалбимдай тиниқ,
Бахтимдай кенг кўкнинг кумуш ҳилолин.

Тупроғингда ўсган ҳарбир гиёҳга,
Боғбон муҳаббати меҳри-ла боқдим,
Қуёшда нурланиб оққан дар'ёдай,
Сендаги эрк нури қўйнида оқдим.

Еп-ёруғ адолат ҳақнинг тонгини
Жаҳондай толи'ни кўрсагдинг менга,
Бахтиёр фарзанднинг қалб жарангини,
Бутун умидини боғладим сенга.

Нурингдан ёриган ирмоқдай гўё,
Элим-ла интилдим қўшиғим жўшиб,
Рус халқи аталган азм бир дар'ё
Олди ирмоқларни мавжига қўшиб.

Койнот қуёшга бош чўзган мисол,
Барча ирмоқ кирди буюк пойтахтга,
Барча фарзандингдай бўлдим сазовор,
Сенга бир ватандош аталмак бахтга.

Мардликда, меҳнатда, ғазаб, севгида
Доно бир онадай бўлдинг сен ибрат,
Бағрим тилинганда ҳижрон тифида,
Дардимга иродам беролди мадад.

Шундай бўлган эди — кўксингга душман,
Йиртқич тирноғининг ботганда изи,
Сени ва халқимни енгилмас кўрғон —
Қилганди саркарда буйруғи, сўзи.

Қайга назар солмай, кучингни кўрдим,
Тингладим меҳнатнинг симфониясин,
Ранго-ранг парданинг оҳангларида
Элинг ҳаётининг ҳар сониясин.

Мен кимга боқмайин, ишқинг-ла улуғ,
Бахтини қўлида топтирар камол,
Халқлар дилидаги интилиш, умид,
Сенинг номинг блан очади жамол.

Шу сабаб эркпарвар башар тонгида,
Қуёшдай порлайди шуҳратинг сенинг,
Тивчлик-чун курашнинг зўр карвонида,
Яловдор сарбондир қудратинг сенинг.

Сенда ўтган умр билмас сарғайиш,
Сен ёлғиз баҳорни этасан талқин,
Шунингчун ше'римда ҳамон гул ва ишқ,
Дилларни юксалтган ҳисдаги ёлқин.

Кўксим тоғ, шодлигим баҳорги дар'ё,
Мен сени куйлайман сўзим, созимда,
Доҳий бор, сен борсан, эй нури дун'ё,
Шодлик, баҳор яшар ҳур овозимда.

Гулла эй, бахт, илҳом манбан ўлкам,
Сталин ёритган эй порлоқ саҳар,
Саҳар пештоқида кўринган кўркам,
Бизнинг коммунизм аталган зафар!

ДУСТИМГА

✓ Бугун одатимча тонгда уйғониб,
Азизим, ҳақингда яна сурдим ўй.
Яна эрта баҳор ирмоқларидай
Менинг кўкрагимда тўлқинланди куй.

Нечунким, ўзингни тонгга ўхшатдим,
Бахтинг ярақлади қуёш сингари,
Сенинг йўллaringни эслатди менга
Уфқдан юксакка интилган сари.

Фақат сен кўрган тун юлдузсиз эди,
Қуёш чиқди, ботди сендан узоқда;
Ҳатто қалбингдаги туғма ўтинг ҳам,
Сўнди қора турмуш солган тузоқда.

Сенга Ленин тутган эрк байроғининг
Қип-қизил шу'ласи тушгач кулбанга
Сен ғамгин бошингни кўтардинг аста
Ўша сўнган ўтинг олди зланга.

Инсонсан, инсондай кун кечир,—деди,—
Бошингдан кўтариб қопқора тунни.
Қамашган кўзинг-ла кўрдинг бир умр
Сени инсонликка қўшган қонунни.

Сомон йўлидан ҳам узоқ йўл босдинг,
Келиб етишгунча сен бу ҳуқуққа.
Қанча жон, қанча қов, умид, исте'дод
Қанча Турсунойлар чўкди қудуққа.

Не-не машаққатли йўлларни босиб
Чиқолдинг зулматдан ғолиб, саломат,
Тунингга нур киргач, дилингга ҳаёт
Заҳил юзларингга чиқди малоҳат.

Очиқ кўзлар блан оламга боқдинг,
Ҳаётни танидинг рангба-ранг ва кенг,
Жаҳон ҳам умрида илк кўрди сени,
Эркину, озоду, ҳамма бобда тенг.

Асир умидларинг қули уриб кетди,
Уфукдан уфуққа кетди қулочинг.
Сен блан яшнади улуғ мамлакат,
Бахтига жўр бўлди сенинг қувончинг.

Сен она! Сен битмас ҳаёт булоғи,
Жаҳонни бор өтган муҳтарам омил.
Улуғ келажакнинг ёш ниҳоллари
Сендан тормоқ ёзиб топар такомил.

Сен куйчи, пахтакор, олим, тўқучи,
Юлдузлар илмини билган мунажжим;
Табиат илмидан бахс этганингда
Қур'он ҳам, инжил ҳам бари қолди жим.

Сен бахтиёр эдинг. Бошланди уруш
Эрингни оқшомда жангга кузатдинг.
Тонгда биринчи бор заводга келиб
Эгасиз дастгоҳга қўлинг узатдинг.

Колхозда эволюция ҳосил ёйилиб
Шундай қолаберди қўлингга қараб.
Оила ташвиши, жанг ваҳимаси,
Барчаси, барчаси қилди иш талаб.

Ҳар ерда улгурди эпчил қўлларинг,
Ҳафталаб билмадинг уйқу ва ҳордиқ.
Вафо одат бўлди... ҳатто тул қолган
Чоқда ҳам севгингга қололдинг содиқ.

Ғарбдан келган зулмат сўкилди чок-чок
Сенинг ўғилларинг очган ўт блан;
Ундаги жасорат, муҳаббат, нафрат
Сенинг соф кўксингдан ўтган сут блан.

Елқангга юқини ортган бу йиллар
Бутун борлигингни кўрсатди яққол.
Ғарчад сочга қўнди бемаҳал қиров
Чиройинг, ироданг тополди камол.

Мана уруш битди, туман эриди
Яна изга тушди фаровон ҳаёт.
Паҳлавон элингга бошланди тинч иш
Яна гуркиради меҳнат ва ижод.

Яна бағринг бутун, кўнгил беташвиш,
Яна орзу-ҳавас умидлар қат-қат.
Ҳосилдор ерларда олтин қўлларда,
Фақат камол топар бахту-саодат.

Ҳаётнинг борлиги, бори сеники.
Ҳар қайга узатсанг етади қўлинг.
Сенга кеча-кундуз нур ўзи ҳамдам,
Тўғридир, ёрқиндир ва кенгдир йўлинг.

Дўстим, сен ҳақингда сурарканман ўй
Сени хотирлатди ўлканинг тонгги
Қушларнинг кумушдай қавотларида
Чарх урди бахтиёр кулнинг жаранги.

Ўзингга берилган буюк ҳақ блан
Сен кулгин, қаҳ-қаҳанг оламга кетсин.
Чамандан тарқалган баҳор елидай
Хориж шарқ қизининг қалбига етсин.

Балки чанқаб-чанқаб кутар шу елни
Бир чоқлар худди сен кутган мисоли.
Суқ блан қараса ҳеч ажаб эмас
Чунки сен ҳурликнинг ёрқин тимсоли.

Дўстим, илгари бос, фақат илгари!
Сени етаклайди Ленинча ғоя.
Доҳий номи блан аталган қонун
Буюк ҳуқуқингни қилар ҳимоя.

ОНА

✓
Қирда бўлди раис узун кун,
Мана отда қайтди жадал,
Беланчакда булутдай гўдак
Тамшанади кўкракка ма'тал.

Бахт чечагин устига она,
Худди оппоқ тонгдай эгилди.
Сут ҳид анқиб турган нафасдан
Ҳаёт тўла бир баҳор елди.

Нурга қўлин чўзган ниҳолдай,
Кабутардек талпинди гўдак.
Бахтдай олиб босди бағрига,
Кундан иссиқ эди бу кўкрак.

Кўзда ёниб оналик меҳри
Ёш кўксида тирсиллади сут,
Зўр рўзғорда кечган кундузнинг
Шу он бўлди ҳорғини унут.

Бола эмар мириқиб, шошиб,
Оқ момикдай қўллар-ла қучар
Бир пас севиб тўйғизади-ю,
Она қайта далага учар.

Ҳозир тонгдай гўзал, бахтиёр
Ултиради баланд сўрида.
Оқшом чўккан улкан пахтазор
Шу гўдакдай кўзи нурида.

Жангга тайёр қилич сафидай
Жўякдаги сувда ётар ой,
Нурга, сувга, меҳнатга қонди
Чексиз ҳосил бўлар хойнахой.

Она ўйлар колхозни, элни
Юрти ишқи дар'ёдай жўшиб.
Билармикан она сут блан
Шу ҳисларни эмизар қўшиб?

Билади. Шу меҳри наҳридан
Шу парча ўт топар балоғат.
Бу кўражак кунлар, юмишлар
Толе'идек гўзалдир ғоят.

Ҳали туғилмаган кунларни
Қалб кўзила илғайди аранг,
Колхознинг ҳам ўша кўркини
Тасвирлашга тополмайди ранг.

Ухлаб кетди дала ва гўдак,
Она бедор салқин сўрида.
Орзуларин ётар тарбият
Доҳий ёққан маш'ал нурида.

✓ ДАЛАДА БИР КУН

✓ Кечагина шошқин кузнинг қақшатучи тиллари
Ялаб ўтиб қовжиратди ғўзаларнинг баргини.
Ўқтин-ўқтин чиққан булут, ҳам елларнинг чаңлари
Далаларга олиб чиқди ёш - қарининг барини.

Ҳали қуёш тоғ ортида, Теримчилар далада,
Аллақачон қуйи ерга ўтди раис Турсуной.
Тонг тумани кўтарилар, денгиз мисол пахтазор,
Елкандай оқ кўринади дала шийпон, хирмон жой.

Бўй баравар ғўзаларнинг кўсаклардан боши зил,
Пахталари енгдай оппоқ осилмишдир чаноқда.
Мавсум бўйи тўккан меҳнат ҳосил бўлди эвлоқсиз
Қани дўстлар, терим сари! Кунлар қолди саноқда.

Бир тўда қиз шўнғиб кетди ёнбошдаги пайкалда,
Шабнамларни силкиб терар чевар қўлли Мурубат.
Биладики, шу эгаги тўла оппоқ пахтада
Тонгдай кўҳлик толе'и бор, ярқираган тоғдай бахт.

Биладики, шу пахтада ёзда чопган кетмони,
Шу кўсакда ёзда оққан дурдай меҳнат терлари.
Шу пахтадан ёш кўксини баланд қилган нишони,
Шу туфайли уни куйлар шоирларнинг ше'рлари.

Доҳисига ва'да берган халқи блан мардона
Сув деганда тўлқин бўлган, нур деганда ҳарорат,
Тўйини ҳам кузга қўйиб, шуни деган ягона
Энди олтин тер деганда етмайдими маҳорат?

Биладики, гектар-гектар ерга дурдай сочилиб
Ялтирайди жондай севган доҳисига берган сўз,
Доҳий азиз! Сўз муқаддас! Терар чевар шошилиб,
Ғаниматдир, ҳар дақиқа — қор уфурар шошқин куз.

Ана, бошга, кўркам гулдай пахтасини кўтариб
Хирмон сари илдам келар Зухра блан Мархабо.
Али ота оқ булутдай пахталарни шопириб,
Уқир тамтам қизларининг ғайратига тасанно.

Бунда ғайрат ўзи юрар, ёш қарининг қонида
Йўлбошчидир бунда унинг иродаси қарори.
Шу сабабдан шийпонларда кўтарилган хирмондан
Аравалаб оқиб кетар оқ олтинлар қанори.

Шу оқ, оппоқ олтинларнинг, шу тупроқнинг дилидан
Карвон қилиб, ортиб берар меҳнат севар қўллари.
Биладики, шу карвонлар оппоқ нурдай изидан
Коммунизм боғларига кириб борар йўллари.

Оқшом. Қуёш алвон бўлиб, бошин қўяр уфуққа
Қатта ердан ҳорғин, лекин хурсанд қайтар Турсуной.
Букун терим яхши, дея тикилади у кўкка,
Осмон тиниқ. Эрта терим кўпроқ бўлур ҳойнаҳой.

Асака.

МУҲАББАТ ТОНГГИ КУЛГАНДА

Оқшом эди, ойдин кўприкда
Барно қизу йигит турарди;
Ойни кутган оқшомги кўкда
Бешик-бешик булут юрарди.

Булутларнинг ёриб қучоғин
Ой кўрсатди олмоз юзини.
Мағрур ташлаб ерга нигоҳин
Тинглаб қолди йигит сўзини.

„Хоҳи инон, хоҳи инонма
Сенинг севгинг қилмоқда шайдо
Бундай ёниш бегона жонда
Бир ўчмас ўт бўлипти пайдо!“

Ой сузади, ел эсар майин,
Икки қалбни ёқар бир оташ.
Ёниқ дилнинг бахтиёр найин
Ютмоқ бўлар сукут жафокаш.

Йигит севги тонгини кутар
Қиз кўзидай қуюлади тун.
Лекин узун кичриклар ўта
Ярқирайди бахтга тўла кун.—

„У бир ўтки, сени кўрмасам
Изтиробга солар жисмимни,
Лол қоламан — ахтариб топсам
Унутамаман ҳатто исмиимни.

Хоҳ инонгин, инонма хоҳи,
Хаёлимда кезасан ёлғиз.
Мени севгин!“

Йигит нигоҳи
Севги тилар — сукут қилар қиз.

Оппоқ паға булут устида
Ҳайрон сузар кекса ойсулув
Юлдузларни қучиб кўксида
Анҳор тўлиб жўшиб оқар сув.

Шу чоққача қиз ишқин фақат
Дилдан сўраб айтганди дилга.
Илк, мусаффо, катта муҳаббат
Қиз дилидан келмасди тилга.

Ҳозир юрак бир нигоҳ бўлиб —
Боққан эди йигит кўзига.
Оқшом оғушига нур тўлиб
Тонг кулгандай бўлди юзига.

Елда қўшиқ, кўприкда шу'ла,
Бахт-ла тепди икки ёш юрак.
Ой сўзлади юлдузни тўплаб
Севги тонгги ҳақида эртак.

ҒОЛИБЛАР ҚАЙТГАНДА

✓ Йўқ, бўлмас, бормайман дедию, аёл
— Дўстлар халқасидан чиқди кўчага
Кун тикка, ҳаво дим, у ҳар қадамда
Дуч келди висолга шошган тўдага.

Зийнатли машинлар учар тизилиб
Гулдаста кўтарган қизлар беҳисоб;
Қизил байроқларда, шод чеҳраларда
Висол айёмини куйлаган хитоб.

Қўл силкиб жилмайди уларга қараб,
Жонлангандай бўлди қайғули юзи.
Жадал уйга қайтди. Эшикни очиб
Эри сувратида тўхтади кўзи.

Узоқ қараб қолди гўё сувратни
Биринчи кўргандай ўз ётоғида,
Уксиб-ўксиб боқди кўзини узмай
Икки томчи қотди оқ ёноғида.

„Нечун сенга бўлган пок муҳаббатим,
Шунча тез фироққа бўлди гирифтор...
Жонлар берар эдим ҳар нафасига
Мен ҳам сенинг блан кўришсам дийдор.

Мана, толдиручи ва аччиқ хижрон
Тамом ёнди зафар алангасида
Неча йиллар кутган муҳтарам висол
Ярқирар Тошкентнинг бўсағасида.

Бу кун қайтиб келар элнинг мардлари
Юртнинг келажакин сақлаб қолганлар.
Азиз тупроғини, бахтини севиб
Эркни маш'ал қилиб тунни ёрганлар.

Бу кун қайтиб келар қардош элларни
Немис занжиридан озод этганлар.
Шулар парчаланган арслон танангни
Опицлаб дар'ёдан кечиб ўтганлар,

Шулар гўринг тўла нур бўлсин дея
Иссиқ қўллар блан ташлаган тупроқ,
Сўнгра қаттиқ жанглар, зўр бўронларда
Шу ер, шу қишлоқни ёвдан этган пок.

Букун шулар қайтар — Ойгулнинг эри,
Умиднинг дэдаси қайтади ғолиб.
Чиқмасам бўлмайди, бутун элда тўй,
Бу кун йиғлаш гуноҳ бу уйда қолиб.

Кўзни чирт юмди ю, силкди бошини
Хотин тетик юриб чиқди эшикка.
Самода янграйди ғалаба куйи
Қуёш чарақлайди тепада тикка.

Қўлда қайчи блан кирди гулзорга
Ҳали узилмаган гуллар оралаб.
Қош ўртасин ёпди марварид реза
Гулдан даста қийди танлаб-саралаб.

/ Хотин шошилади, қучоғида гул
Ўғлини етаклаб чиқди кўчага.
Чиқдию, дам ўтмай қўшилиб кетди
Висолга ошиққан қувноқ тўдага.

1945.

✓
САОДАТНИНГ БИР ЧЕТ ЭЛ
ОЛИМАСИГА ЖАВОБИ

Хатингизни олдим, бойвучча хрим,
Осмондан тушгандай қолдим ҳайратда.
Мактуб дилнинг рамзи деганларидай
Кўрдим қиёфангиз мен ҳам шу хатда.

Бир ўзбек қизининг кўҳлик тақдири
Сизни ажабтовур қилолмиш ҳайрон,
Гулларга кўмилган вилангизгача
Етган номи этмиш кўнглингиз вайрон.

Ҳасад номли илон узиши блан
Зотин суриштириб қолипсиз сиз ҳам,
Сизга зўр унвонни таққан доллару
Насабни пеш қилиб сурибсиз қалам.

Ёзибсиз: „Отамнинг доллари мени
Фаннинг чўққисига кўтарди енгил.
Толим кўрингки, топган эримнинг
Ўлкамда бойликда йўқ унга тенги.

Болам йўқ, туғишни ёмон кўраман,
Қаритар фарзанднинг ғами, озори.
Ишни ҳам бас қилдим, очган конимни
Сотаман келганда чаққон бозори.

Еру сув бепоён, бойлик бир жаҳон,
Миллиондан ошади олтин беагим,
Сайру саёҳатлар блан ўтар кун
Хаёлий романлар менинг эрмагим!⁴

Нақадар улуғ бир унвону, насаб
Нечун дилхонангиз бундай бўш, тубан;
Наҳот фаннинг ёрқин гавҳарларидан
Қуюқроқ кўкингиз қоплаган туман.

Мендан сўрайсизки, отам ким бўлган,
Қанча мулки бўлган ва қанча пули.
Эрим ҳад'я қилган бриллиантлар қанча,
Қанча доллари бор ва қанча қули...

Имоним комилки, менинг жавобим
Сизга туюлажак ажиб-антиқа,
Калта идрокингиз қилолмас ҳазм,
Майда хаёллардан зеҳингиз сийқа.

Шуни унутмангки, қуллик деган сўз
Бадарға қилинган бизнинг луғатдан,
Менимча сиздаги уруш истаги
Менинг ҳурлигимга бўлган хасаддан.

Ноўрин сўрайсиз, асл-насабим,
Фикр кўзингизни дуд босган сабаб.
Ахир, лордларингиз оромдан маҳрум
Менинг хазинамнинг дурларин санаб.

Мен оддий бир ўзбек чўпоннинг қизи,
Ардоғлаб ўстирди, ўқитди Ватан.
Демак менинг отам шу совет юрти
Бутун борлигим-ла мен ҳам унга тан.

Унинг хазинаси чексиз, беҳисоб
Бутун ўлка бўйлаб ёйилган ерга.
Боғида икки юз миллион фарзанди
Бирга меҳнат қилиб, ошиydi бирга.

Юртимнинг ёп-ёруғ кўчаларида
Чўзилмас очларнинг аянч занжири,
Тенг ҳуқуқ, тенг ҳақли ўғил-қизларин,
Мен каби ярқираб кулган тақдири.

Мен ҳам фан доктори, бойвучча хоним,
Мен ҳам бойлигимнинг билмайман чегин.
Менинг парвозимда фан чўққисига
Сиз деган долларнинг қўли йўқ лекин.

Менга ма'рифатни пул бермагандай
Бриллиант тақинчоққа эмасман банда,
Жаҳон назарини ўзига тортган
Дурру гавҳарларнинг асили манда :

Бу гавҳар — ҳурлигим, ҳуқуқ, тенглигим,
Менга ўзлигимни танитган қонун,
Бу гавҳар — Кремль юлдузи бўлиб
Ҳаманинг кўзида порлар туну кун.

Лекин мен диванда алчаялмайман
Чигал афсонадан ахтариб эрмак.
Ҳаёт харитамда ўзбек юртининг
Келгуси чизилган мисоли эртак.

Оҳулар ўйнаган азм тоғларнинг
Қатига яширинган тошларда кўзим,
Бағри кон тупроқдан тутқун нефтьнинг
Тинглайман кўзимни оч деган сўзин.

Сиз ўз боғингиздан бир қадам нари
Очилган гулларнинг билмайсиз исин,
Ягона ғоянгиз — бойлик ялтири
Изламоқ беҳуда сиздан юрт ҳиссин.

На ватав тақдири, на фарзанд ишқи
Совуқ қалбингизни ўтар жиз этиб.
Сиз бахтли, бой хотин, қуллар бир тизим,
Элни сизга деса кетсин ер ютиб.

Чақалоқ оғзидан келган сут ҳидин
Менга берган кайфи албат сизга ёт;
Умр боғингизни урган куз ели,
Тақир кўксингизда кўкармас ҳаёт.

Сизнинг кўксингизнинг зийнати дурлар—
Зулм риштасига тизилган кўз ёш.
Қулингиз томридан сиқилган хунлар —
Қўш-қўш узукларда ёнган ёқут тош.

Инсонлик ҳиссидан маҳрум қалбингиз
Пардоз қутисида бриллиант блан жо.
Сиз ҳам ма'рифатнинг нурли наҳридан
Баҳраманд бир ҳаёт эгаси гўё!

Кунингиз битганда — қизғончиқ итдай
Босиб ётган конлар бўлуру ордона
Худди қалбингиздай қолар ҳувуллаб
Ложувард гумбазли олтин кошона.

Бир игна устида тиш синдирасиз,
Виждонни сотасиз, экансиз тиряк.
Фарзандни вужудан ёмон кўрасиз,
Чунки мулкингизга бўлади шерик.

Эрингиз бойлиги туғдирар ҳасад
Чанг солиш режасин тузасиз пинҳон
Отангиз ҳам'ёни кўпчиган сари
Куёви тўлғанар ютоққан илон.

Сиз каби олғирлар оч курашидан
Қил устида титрар бечора тупроқ,
Қобил қулларингиз дил оташидан
Яқин фожиангиз бурқир қуюқроқ.

Ахир қўлингизга ма'тал қулларнинг
Кўзига астайдил тикилинг бир йўл,
Қалбида портлашга тайёр ғазаби
Билсангиз, юз атом бомбасидан зўр.

Шу ғазаб денгизин тўлқини сизни
Гирдобга ютуши табиий бир ҳол.
Шунинг-чун ғанимат ўтган кунингиз,
Боши берк кўчада эртанги иқбол.

Менинг истиқболим бахтимдай гўзал,
Нурларда ювилган тонгдан ёрқинроқ.
Ҳаётни ўз умри блан кўтариб
Кетишдан биз совет кишиси йироқ.

Сиз мана ҳаётдан кўз юмасиз-у
Ҳаёт ҳам унутар сизни шу онда.
Мен-чи, мен қоламан мангу барҳаёт
Насллар томрида жўш урган қонда:

Кўкрак сутимиздан етишган авлод
Бизни юз йилларга ўтади олиб.
Демак коммунизм гулбоғларида
Биз ҳам сайр этамиз ёнида қолиб.

Лекин мен аминман, бойвучча хоним,
Сўзларим англашдан зеҳнингиз ожиз.
Аmmo бизга нигоҳ тиккан қалбларда
Бир сўз ҳам йўқолмас акси садосиз.

Сиз у юракларга ташланг бир нигоҳ
Ёрқин орзуларнинг кўринг шу'ласин,
Тенглик, адолатнинг ғов билмас нури
Тугал емиражак зулмат ўрдасин.

Эркпарвар халқларнинг ёрқин дилига
Озод шарқдан борган нафас ёт эмас.
Тинчликни сақлашга оёққа турган
Буюк дўстлигимиз яшар муқаддас.

✓ БИЗ ТОНГНИ СЕВГАН-ЧУН...

Тинчгина тон² отар. Чиқади қуёш,
Кўмқўк майсаларда ялтирар шабнам.
Осмон тил-тиник, еллар мусаффо,
Эркин нафас олиб уйғонар эл ҳам.

Биз тонгни сева²миз — алвон рангида
Миллион-миллионларнинг яшайди хуни.
1 Қон бериб, жон бериб бутун жаҳонда
Дастлаб қаршилаган биз бўлдик уни.

Биз тонгни севган-чун уни қаршилаб
Ҳар кун зафар блан кўтарилар қад,
Шу тонг тиниқлигин сақлар муқаддас
Қудрат, севгимиздан яратилган „сад.“

Бу чексиз севгида, қудратимизда
Шонли қурбонларнинг ҳиссаси улкан,
Шунинг-чун тинч меҳнат шиори блан
Болқиб юксалади жона-жон ўлкам.

Биз тонгни севган-чун кенг кўкимизга
Уфуқдан ўтолмас зулмат дудлари,
1 Шу эркин тебранган майсалар дамни
Бўғолмас порохнинг заҳар ҳидлари.

Онадай ардоқлаб, боладай севиб
Сақлаймиз тупроқни, шарафни, донгни,
Ўткир кўзимизни уфуқдан узмай
Ҳар кун қаршилаймиз сафобахш тонгни.

1950 ГБ УЗССР
7487

МУНДАРИЖА

Юртимни куйлайман	3
Дўстимга	6
Она	10
Далада бир кун	12
Муҳаббат тонгги кулганда	14
Ғолиблар қайтганда	16
Саодатнинг бир чет эл олимасига жавоби	19
Биз тонгни севган-чун...	25

Редактор *Ш. РАШИДОВ* Техред *Ф. ИДЕССИС*

Р 06295. Нашр. № 1941. Тиражи 10.000. Қоғоз формати
70×108/16. Ҳажми 1 п. л. Заказ № 1263. Баҳоси 80 т.

„Қизил Ўзбекистон“ ва „Правда Востока“ бирлашган
нэприёт босмаҳонасида босилди Тошкент — 1950.

На узбекском языке

З У Л Ь Ф И Я
Я П О Ю З А Р Ю

Объединенное издательство
„Кзыл Узбекистан“ и „Правда Востока“
Ташкент — 1960

ЎЗБЕКИСТОН ЁЗУЧИЛАР СОЮЗИНИНГ КУТУБХОНАСИ

Ўзбекистон ССРнинг XXV йиллигига

ЎЙИДАГИ КИТОБЛАР

босилиб чиқди:

1. Саид Аҳмад — Муҳаббат
2. А. Қаҳҳор — Ҳикоялар
3. Мирмуҳсин — Ватан қизи
4. Ғафур Ғулом — Вақт
5. Туроб Тўла — Муборакбод
6. А. Удалов — Родной дом (рус тилида)
7. Ҳамид Ғулом — Қўшиқларим
8. Шайхзода — Олқишларим
9. Рамз Бобожон — Водини кезганда
10. Асқад Мухтор — Пўлат шаҳри